

РЕШЕНИЕ

№ 32451

гр. София, 17.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в
публично заседание на 02.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **459** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 172, ал. 1 от Закона за отбраната и въоръжените сили на РБ /ЗОВСРБ/ във вр. с чл. 203 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/. Образувано е по искове на С. К. Ч., ЕГН: [ЕГН], с адрес за призоваване: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 4, чрез представител по пълномощие адв. Е. А. срещу Служба „Военно разузнаване“ към Министерство на отбраната, с правно основание чл.172, ал.1 от ЗОВСРБ и за присъждане на еднократно парично обезщетение на основание чл.235 от ЗОВСРБ, след разделянето му от производството по оспорването на заповед № 731/02.12.2022г. на директора на Служба "Военно разузнаване" за налагане на дисциплинарно наказание "уволнение". В уточнителна молба /л.113/, процесуалният представител на жалбоподателя уточнява, че след отмяна на заповед № А-245/30.11.2022 г. на директора на СВР, в частта, в която подполковник С. К. Ч. е назначен на длъжност „главен експерт“, въз основа на която е възстановен на длъжността, която е заемал преди това, а именно „началник“ на Звено „Логистика“, както и отмяната на заповед № 731/02.12.2022 г. на директора на Служба „Военно разузнаване“ към Министерство на отбраната, с която му било наложено дисциплинарно наказание „Уволнение“, същият претендира обезщетяване по следните пунктове: 1.

На осн. чл.172, ал.1 от ЗОВСРБ ответникът да му заплати обезщетение в размер на 24 691.50 лева, представляващо сбор от brutното му месечно възнаграждение за длъжността „началник“ на Звено „Логистика“ в размер на 4 115.25 лева за времето, в което е останал без работа, поради незаконно уволнение за период от 6 месеца /от 05.12.2022 г. до 05.06.2023 г./, намалено до размера на разликата между горепосочената сума и обезщетението, което е получил въз основа на заповед

№ 83/04.06.2024 г., при определянето на което е взето предвид възнаграждението, което е получавал на по-ниско платената длъжност в посочения период. Претендира се и лихва върху обезщетението, изчислена от датата на завеждане на исковата претенция до окончателното заплащане на сумата; 2. На осн. чл.235 от ЗОВСРБ ответникът да му заплати еднократно парично обезщетение в размер на 500.00 лева, представляващи дължимата парична награда, определена със заповед № ОХ-1014/26.10.2022 г. на 1/9 Министъра на отбраната, изплатена на военнослужещите с месечното възнаграждение за месец ноември 2022 г. В съдебното заседание, процесуалният представител на ищеца, адв. А., моли за уважаване на исковите претенции.

Уточнява, че обезщетението по първия иск в размер на 13770,65 лева, представляващо разликата между brutното трудово възнаграждение за по-високата длъжност 4115,25 лева умножено по 6 минус сумата от 10 920,85лв, изплатена от ответника в изпълнение на заповед № 83/04.06.2024 г. Подробно становище по същество излага в писмени бележки. Претендира разноси. Ответникът Служба „Военно разузнаване“ към Министерство на отбраната, чрез процесуалния си представител юрк. М., моли за отхвърляне на исковите и присъждане на обезщетение върху определения от вещото лице размер, който счита за правилно изчислен. Подробно становище по правния спор излага в писмени бележки. Прави възражение за прекомерност. Административен съд София – град, 6 –и състав, като се запозна с изложеното в исковата молба, становищата на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Между страните не е спорно, а и от писмените доказателства по делото се установява, че ищецът - подполковник С. К. Ч., ЕГН [ЕГН], е заемал длъжност „началник“ на Звено „Логистика“ във в.ф. 22050 в периода от 01.07.2021 г. до 01.12.2021 г., назначен със Заповед № А 74/01.07.2021 г. на директора на Служба „Военно разузнаване“. Със заповед № 731/02.12.2022г. на директора на Служба "Военно разузнаване" на ищеца е наложено дисциплинарно наказание "уволнение", което е обжалвано по съдебен ред. С решение № 6835 от 09.11.2023 г., постановено по адм. дело № 41/2023 г. по описа на АССГ, заповед № 731/02.12.2022г. на директора на Служба "Военно разузнаване" е отменена като незаконосъобразна.

Решението е влязло в сила на 06.03.2024 г. Със заповед № 83/04.06.2024 г., издадена от началника на военно формирование 22050, са определени следните обезщетения на ищеца за период от 6 месеца, считано от 05.12.2022 г. до 05.06.2023 г.:-- За периода от 05.12.2022 г. до 03.01.2023 г. – обезщетение в размер на месечно възнаграждение от 3473.14 лева; За периода от 04.01.2023 г. до 28.05.2023 г., обезщетение размер на 6559.82 лева, представляващо разликата между дължимото месечно възнаграждение от военно формирование 22050 и възнаграждението по трудово правоотношение, получено от друг работодател „Булавто“ АД, [населено място]; За периода от 29.05.2023 г. до 05.06.2023 г., обезщетение в размер на месечно възнаграждение от 887.89 лева. Горните изчисления са направени след справка в Бюрото по труда и справка в НАП, от които е установено, че С. К. Ч. е бил безработен в периодите от 08.12.2022 г. - 04.01.2023 г. и от 30.05.2023 г. до 26.06.2023 г., а в останалите периоди е бил трудово ангажиран, както следва: от 04.01.2023 г. - 29.05.2023 г. в „Булавто“ АД, [населено място] и от 26.06.2023 г. 31.08.2023 г. в „Мегалан“ ООД. В т.ІІ от заповедта е посочено, че на осн. чл.24, ал.2 от ЗДДС, върху определеното обезщетение в общ размер на 10 920.85 следва да се удържи 2/9 данък върху дохода на физическите лица. Представено е платежно нареждане, видно от което по банковата сметка на ищеца е преведена сума в размер на 9828.76, представляваща определеното обезщетение, след удържане на данъка.

По делото е представена заповед на министъра на отбраната № ОХ 1014/26.10.2022 г. /л.76/, видно от която на военнослужещите е определена еднократна парична награда за принос в размер

на 500 лева. В т.3 от заповедта са изброени военнослужещите и цивилни лица, на които определената награда не следва да се изплаща. Видно от т.3.2, парична награда не се следва на цивилни и военнослужещи, на които е наложено дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение“ и „уволнение“ и др., които не са заличени. По делото е представена заповед № 282 от 24.06.2022 г. /л.39/, от която е видно, че на ищеца С. К. Ч. е наложено дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение“, отменена като незаконосъобразна с влязло в сила решение, постановено по адм. дело № С-18/2022 г. по описа на АССГ /арг. установените факти в приложеното по делото решение № 6835 от 09.11.2023 г., постановено по адм. дело № 41/2023 г. по описа на АССГ, влязло в сила/. От представен по делото протокол, рег. № И-1524/01.12.2022 г. /л.24/ е видно, че ищецът е запознат със заповед № А-245/30.11.2022 г. на директора на Служба „Военно разузнаване“, с която е назначен на длъжност „главен експерт“ в група „Осигуряване“ във военно формирование 36920, считано от 01.12.2022 г. Това обстоятелство фигурира единствено в диспозитива на заповед № 731/02.12.2022г. на директора на Служба "Военно разузнаване", с която на ищеца е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“. Не е спорно между страните, че заповед № А-245/30.11.2022 г. на директора на Служба „Военно разузнаване“ е отменена като незаконосъобразна с влязло в сила решение № С-4/2024 г. по описа на АСТГ, 6-и състав.

От Служебна бележка, издадена от гл. счетоводител на военно формирование 22050 е видно, че С. К. Ч. е получавал брутен месечен доход, както следва: за длъжността „началник“ на Звено във в.ф. 22050 - 4115.25 лева и за длъжността „главен експерт“ във в.ф. 36920 – 3987.36 лева. По делото е допусната Съдебно-счетоводна експертиза, изготвена от вещото лице Е. Ж.. Вещото лице е определило, че разликата в размера на изплатеното обезщетението по чл.172, ал.1 от ЗОВСРБ, изчислено върху brutното месечно възнаграждение за длъжността „главен експерт“ във в.ф. 36920 – 3987.36 лева и дължимото обезщетение за периода, изчислено върху brutното месечно възнаграждение за длъжността „началник“ Звено „Логистика“ е в размер на 5254.35 лева. В съдебно заседание, вещото лице прави уточнение, тъй като по време на изготвяне на заключението не е възприело сложната фактическа обстановка, при която едновременно са отменени две незаконосъобразни заповеди, а именно - заповед № А-245/30.11.2022 г. на директора на Служба „Военно разузнаване“, с която е назначен на длъжност „главен експерт“ в група „Осигуряване“ във военно формирование 36920 и заповед № 731/02.12.2022г. на директора на Служба "Военно разузнаване" на ищеца е наложено дисциплинарно наказание "уволнение", с оглед на което дава заключение, че разликата между размера на изплатеното обезщетението по чл.172, ал.1 от ЗОВСРБ, изчислено върху brutното месечно възнаграждение за длъжността „главен експерт“ във в.ф. 36920 – 3987.36 лева и дължимото обезщетение за 3/9 периода, изчислено върху brutното месечно възнаграждение за длъжността „началник“ Звено „Логистика“ е в размер на 13 770.65 лева.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи: Предявените кумулативно предявени иски са допустими, като предявени от лице с правен интерес. Исковите са предявени срещу надлежен ответник съгласно чл. 205, ал. 1 от АПК – срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите, а именно - Служба „Военно разузнаване“ към Министерство на отбраната, съгласно чл.7, ал.2 от Закона за военното разузнаване. Неоснователно е възражението на ответника за липса на правен интерес поради изплатеното на ищеца обезщетение със заповед № 83/04.06.2024 г. Между страните съществува спор дали с извършеното плащане е погасено изцяло вземането на ищеца по чл. 172, ал. 1 ЗОВСРБ, или вследствие на последващата отмяна на заповед № А-245/30.11.2022 г. обезщетението следва да

бъде определено върху по-висока база и съответно се дължи обезщетение в по голям размер от вече изплатения. Наличието на частично плащане не изключва правния интерес от иска, а е относимо към основателността и размера на претенцията. Предвид горното исковете следва да се разгледат по същество. I. По предявения иск с правно основание чл. 172, ал. 1 от ЗОВСРБ, съдът счита следното: Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗОВСРБ, при отмяна на освобождаването от съда военнослужещият има право на обезщетение в размер на месечното му възнаграждение за времето, през което е останал без работа, но за не повече от 6 месеца. Когато през това време е работил на по-нископлатена работа, той има право на разликата във възнагражденията. За да бъде уважен искът с правно основание чл. 172 от ЗОВСРБ следва да са налице следните материалноправни предпоставки - отменена като незаконосъобразна заповед за уволнение и оставане без работа или по нископлатена работа за период от 6 месеца, считано от датата на уволнението.

В случая с влязло в сила съдебно решение е отменена като незаконосъобразна заповед № 731/02.12.2022 г. на директора на Служба „Военно разузнаване“, с която на ищеца е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратен договорът му за военна служба. С това е осъществена основната материалноправна предпоставка за възникване на правото на обезщетение по чл. 172, ал. 1 ЗОВСРБ. Със заповед № 83/04.06.2024 г. на ищеца е определено обезщетение за шестмесечния период от 05.12.2022 г. до 05.06.2023 г. в общ размер 10 920,85 лв., което му е преведено по сметка на 12.06.2024г. При определянето на обезщетението по чл. 172, ал. 1 от ЗОВСРБ ответникът е използвал за база възнаграждението за длъжността „главен експерт“, която ищецът е заемал непосредствено преди уволнението, като за времето, през което същият е работил на по-нископлатена работа, е приспаднало полученото на същата възнаграждение. Междувременно обаче, с влязъл в сила съдебен акт, е отменена като незаконосъобразна и заповед № А-245/30.11.2022 г., с която ищецът е бил преназначен от длъжността „началник“ на Звено „Логистика“ на длъжността „главен експерт“. Това обстоятелство следва да бъде съобразено при определяне на размера на обезщетението вследствие отмененото уволнение. 4/9 Двете отменени заповеди са от значение за правоотношението на ищеца и определяне на дължимото му обезщетение. С първата той е преназначен от по-високоплатената длъжност „началник“ на Звено „Логистика“ на длъжността „главен експерт“, а непосредствено след това с втората е дисциплинарно уволнен. След като и двете заповеди са отменени като незаконосъобразни с влезли в сила съдебни решения, при определяне на обезщетението от незаконното освобождаване следва да съобрази правното положение, без да се зачита отменения като незаконосъобразен акт за преназначаване на по-нископлатена длъжност. Ето защо съдът приема, че като база за определяне на обезщетението по чл. 172, ал. 1 ЗОВСРБ следва да бъде взето брутно месечно възнаграждение за длъжността „началник“ на Звено „Логистика“, която ищецът е заемал преди незаконосъобразното преназначаване. От представената служебна бележка и от заключението на съдебно счетоводната експертиза се установява, че брутно месечно възнаграждение за длъжността Началник Звено „Логистика“ е било 4 115,25 лв.

Предвид отмяната на заповедта за преназначаване, то това следва да е базата, върху която се определя обезщетението съгласно чл. 234 от ЗОВСРБ. Горното обаче не изключва приложението на второто изречение на чл. 172, ал. 1 ЗОВСРБ, че когато през шестмесечния период време е работил на по-нископлатена работа, той има право не на пълния размер на възнаграждението за съответния период, а само на разликата между двете възнаграждения. По делото е установено, включително от извършената от вещото лице проверка в ТД на НАП, че в периода от началото на януари 2023 г. до 28.05.2023 г. ищецът е работил по трудово правоотношение с „Булавто“ АД. Получените през този период възнаграждения следва да бъдат отчетени при определяне на

дължимото обезщетение. В Таблица № 1 към съдебно-счетоводната експертиза вещото лице е извършило изчисление именно при база от 4 115,25 лв., като за периодите без работа е начислило съответната част от възнаграждението за длъжността „началник“ на Звено „Логистика“, а за периодите, през които ищецът е работил при друг работодател, е приспаднало полученото от него трудово възнаграждение. При тази методика общият размер на обезщетението по чл. 172, ал. 1 ЗОВСРБ за периода от 05.12.2022 г. до 05.06.2023 г. възлиза на 16 175,20 лв. бруто (колона последна на таблица 1). Съдът кредитира заключението в тази част, тъй като изчислението е основано на установените по делото размери на възнагражденията, на данните от НАП за трудовата заетост на ищеца и съответства на правилото на чл. 172, ал. 1 ЗОВСРБ за присъждане само на разликата във възнагражденията за времето на по-нископлатена работа. Не следва да бъде възприето направеното в съдебно заседание устно преизчисление, според което дължимата допълнително сума възлиза на 13 770,65 лв.

При разпита вещото лице е пояснило, че е достигнало до този резултат като умножава брутното месечно възнаграждение 4 115,25 лв. × 6 месеца, което прави 24 691,50 лв.; от тази сума 24 691,50 лв. изважда 10 920,85 лв. и това прави 13 770,65 лв. Съдът не възприема тази методика. Сумата от 24 691,50 лв. представлява шест пълни брутни месечни възнаграждения за длъжността „началник“ на Звено „Логистика“. Тя би била дължима само ако през целия шестмесечен период ищецът не беше работил. 5/9 Установено е обаче, че през част от този период той е получавал възнаграждение по трудово правоотношение при друг работодател. Поради това определянето на обезщетението в пълен размер от 24 691,50 лв. би довело до резултат, при който за едни и същи периоди ищецът би получил едновременно пълното възнаграждение за длъжността във военната служба и възнаграждението от другия работодател, което не съответства на правилото на чл. 172, ал. 1, изр. второ ЗОВСРБ. Неоснователен е доводът, че възнагражденията от другия работодател не следва да бъдат съобразявани при определяне на обезщетението върху по високата база, тъй като вече били приспаднали при изчисляването на платените 10 920,85 лв. За да бъде установен остатъкът от дължимото обезщетение и вече изплатената сума, първо следва да бъде определен целият размер на обезщетението при правилната база от 4 115,25 лв., при спазване на чл. 172, ал. 1 ЗОВСРБ, включително приспадането на доходите от по-нископлатената работа. След това от така определения размер се приспада вече начисленото и изплатеното обезщетение. В противен случай доходът от другия работодател би бил фактически добавен обратно към обезщетението. Следователно дължимото обезщетение при правилната база възлиза на 16 175,20 лв., от което следва да бъде приспадната вече определената и изплатена по заповед № 83/04.06.2024 г. сума от 10 920,85 лв. и разликата е 5 254,35 лв., като превалутирана сумата е 2686,51 евро. До този размер искът по чл. 172, ал. 1 от ЗОВСРБ е доказан по основание и размер. За разликата над 5 254,35 лв. до претендираната от ищеца сума от 13 770,65 лв. искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

Основателността на главната претенция обуславя основателност и на искането за законна лихва, но не и начислена от претендирания от ищеца начален момент — 12.12.2022 г., когато е предявил исковите си за обезщетение, жалбата срещу заповедите. Претендираната в настоящото производство сума представлява допълнително дължима част от обезщетението по чл. 172, ал. 1 от ЗОВСРБ, произтичаща от преизчисляване върху брутното месечно възнаграждение за длъжността „началник“ на Звено „Логистика“. Макар искането за обезщетение да е заявено още с първоначалното сезиране на съда на 12.12.2022 г., към този момент заповед № А 245/30.11.2022 г., с която ищецът е преназначен на длъжността „главен експерт“ не е била отменена с влязъл в сила съдебен акт. Именно последващата окончателна отмяна на тази заповед обосновава извода на съда, че при определяне на обезщетението следва да се изхожда от възнаграждението за

предходната, по-високоплатена длъжност. Не се оспорва между страните, че заповед № А-245/30.11.2022 г. е отменена и че решението на АССГ по дело № С-4/2024 е влязло в сила на 26.06.2025 г.

От този момент е установено за незаконосъобразно преназначаването на ищеца на длъжността „главен експерт“ и отгук базата за обезщетението му вече е тази на предишната длъжност „началник“ на Звено „Логистика“. Поради това законната лихва върху уважената част от главницата следва да се начисли, считано от 26.06.2025 г. до окончателното изплащане на сумата. За периода от 12.12.2022 г. до 25.06.2025 г. акцесорната претенция следва да бъде отхвърлена.

II. По предявения иск с правно основание чл.235 от ЗОВСРБ, с който се претендира заплащане на еднократно парично обезщетение в размер на 500 6/9 лева, представляващи дължимата парична награда, определена със заповед № ОХ-1014/26.10.2022г. на Министъра на отбраната, изплатена на военнослужещите с месечното възнаграждение за месец ноември 2022 г., съдът счита следното: Съгласно чл.235 от ЗОВСРБ, на военнослужещите се изплащат възнаграждения и обезщетения по този закон при условия и по ред, определени с акт на министъра на отбраната. От представената по делото заповед на министъра на отбраната № ОХ 1014/26.10.2022 г. /л.76/ е видно, че на военнослужещите е определена еднократна парична награда за принос в размер на 500 лева. Видно от т.3.2 обаче, е посочено, че парична награда не се следва на цивилни и военнослужещи, на които е наложено дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение“ и „уволнение“ и др., които не са заличени. По делото е представена заповед № 282 от 24.06.2022 г. /л.39/, от която е видно, че на ищеца С. К. Ч. е наложено дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение“, отменена като незаконосъобразна с влязло в сила решение, постановено по адм. дело № С-18/2022 г. по описа на АССГ /арг. установените факти в приложеното по делото решение № 6835 от 09.11.2023 г., постановено по адм. дело № 41/2023 г. по описа на АССГ, влязло в сила/. След това, пак през 2022 г., със заповед № 731/02.12.2022г. на директора на Служба "Военно разузнаване" на ищеца е наложено дисциплинарно наказание "уволнение", което, както се посочи по горе е отменено с влязло в сила съдебно решение на 06.03.2024 г. От горната фактическа обстановка следва, че към датата на изплащане на паричните награди – месец ноември 2022 г., ищецът не е имал право на такава, съгласно т.3.2 от заповедта на министъра на отбраната № ОХ 1014/26.10.2022 г., тъй като през 2022г. е имал наложени дисциплинарни наказания.

И двете заповедта, с които на ищеца са наложени дисциплинарни наказания са отменени по съдебен ред и при липсата на други данни същият би имал право на изплащане на парична награда, ако не бяха издадени тези заповеди. Независимо от посоченото от ищеца правно основание по чл. 235 ЗОВСРБ, съдът не е обвързан от същото и определя правната квалификация на иска въз основа на изложените фактически твърдения и заявления петитум. Ищецът претендира сумата от 500 лв. не като възнаграждение, дължимо пряко по силата на чл. 235 ЗОВСРБ, а като имуществена последица от незаконосъобразни административни актове — отменените заповеди за дисциплинарни наказания. Именно наличието на тези наказания е било основание по т. 3.2 от заповед № ОХ-1014/26.10.2022 г. за неизплащане на парична награда.

След като дисциплинарни наказания са отпаднали, поради отмяна на заповедите за налагането им, с влязъл в сила съдебен акт, претенцията следва да се квалифицира като иск по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ във връзка с чл. 203 и сл. АПК. Налице са предпоставките за ангажиране отговорността на ответника по чл.1, ал.1 от ЗОДВ (ответникът е надлежният, ЮЛ от чийто орган е издаден отменения акт, от който е произтекла вредата – Служба „Военно разузнаване“):

административните актове за налагане на дисциплинарни наказания са отменени отменен като незаконосъобразни; ищецът е претърпял имуществена вреда в размер на 500 лв., изразяваща се в

неполучаването на определената парична награда; и между незаконосъобразния акт и вредата е налице пряка и непосредствена причинна връзка, доколкото именно съществуването на 7/9 незаличени дисциплинарни наказания е било основанието за неизплащането на наградата по съответните действащи правила.

При липса на доказателства за друга пречка за получаването на посочената награда – причинната връзка е доказана. Искът за присъждане на сумата от 500 лева следва да бъде уважен, като се превалутира на 255,65 евро. С оглед изхода на спора на ищеца се дължат разноски съразмерно с уважената част от предявените искове. По представения списък на разноските (л.143 по делото) е претендирано адвокатско възнаграждение в размер на 2 615 лв., чието заплащане е удостоверено с представения договор за правна защита и съдействие и споразумение. Направеното от ответника възражение за прекомерност съдът намира за неоснователно. Делото се отличава с фактическа и правна сложност, обусловена от необходимостта да бъдат съобразени правните последици от два административни акта, отменени с влезли в сила съдебни решения в различни моменти, спор относно размера и методиката на изчисляване на обезщетението, събиране и обсъждане на съдебно-счетоводна експертиза и разглеждане на две претенции с различно материалноправно основание. Договореното и заплатено адвокатско възнаграждение от 2 615 лв. не е несъразмерно с действително осъществената процесуална защита и сложността на спора.

Общият материален интерес по предявените искове е 14 270,65 лв., от които са уважени претенции в общ размер 5 754,35 лв., или около 40 на сто. Поради това на ищеца следва да бъдат присъдени разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 1 054,45 лв., превалутирани на 539,13 евро, съразмерно на уважената част от исковете. На ответната страна също се дължат разноски, но поради липса на такава претенция, съдът не присъжда. Воден от горното, Административен съд София град, I отделение, 6-и състав, Р Е Ш И: ОСЪЖДА Служба „Военно разузнаване“ към Министерство на отбраната да заплати на ищеца С. К. Ч., ЕГН [ЕГН], сумата 2 686,51 евро (две хиляди шестстотин осемдесет и шест евро и петдесет и един цента), дължима като разлика между размер на обезщетението по чл.172, ал.1 от ЗОВСРБ за периода от 05.12.2022 г. до 05.06.2023 г., при база брутното месечно възнаграждение за длъжността „началник“ на Звено „Логистика“ в размер на 4 115,25 лв. и вече определеното обезщетение по заповед № 83/04.06.2024 г. на началника на военно формирование 22050, ведно със законната лихва върху обезщетението, считано от 26.06.2025 г. до окончателното изплащане на сумата и ОТХВЪРЛЯ иска в размера му над 2 686,51 евро, до цялата претендирана сума от 13 770,65 лв. и законната лихва за периода от 12.12.2022 г. до 25.06.2025 г.

ОСЪЖДА Служба „Военно разузнаване“ към Министерство на отбраната да заплати на С. К. Ч., ЕГН [ЕГН] обезщетение за претърпяна имуществена вреда в размер на 255,65 евро (двеста петдесет и пет евро и шестдесет и пет цента), изразяваща се в неполучена еднократна парична награда в размер от 500 лв. по заповед № ОХ-1014/26.10.2022г. на министъра на отбраната, вследствие отменени като незаконосъобразни заповеди № 282/24.06.2022 г. и № 731/02.12.2022г. на директора на Служба "Военно разузнаване" за налагане на дисциплинарни наказания на ищеца. 8/9 ОСЪЖДА Служба „Военно разузнаване“ към Министерство на отбраната да заплати на С. К. Ч., ЕГН [ЕГН] разноските по делото в размер на 539,13 евро (петстотин тридесет и девет евро и тринадесет цента), представляващи адвокатско възнаграждение съразмерно на уважената част от исковете.. Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ, в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: